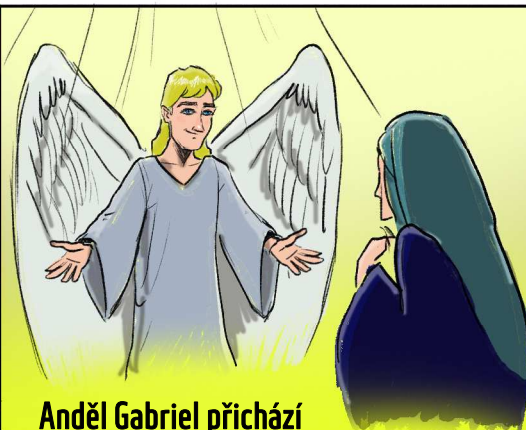

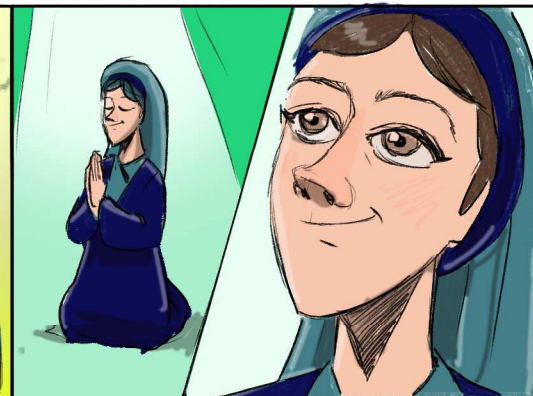
(Lk 1, 37)

«Vždyť u Boha není nic nemožného.»

Anděl Gabriel přichází k Marii z Nazareta, aby jí oznámil Boží plány s ní: počne a porodí syna Ježíše.

Říká jí: «Duch svatý sestoupí na tebe (...)» [1] a dodává: «Vždyť u Boha není nic nemožného.»[2]

Tato věta objasňuje Boží blízkost k lidem.
Když jsme spolu s Bohem a svobodně k němu přilneme, nic není nemožného.

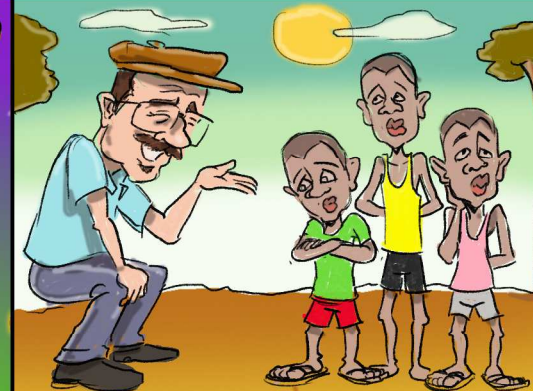
Jak můžeme uskutečňovat toto Slovo života?
Především tím, že s **velkou důvěrou uvěříme, že Bůh může jednat i přes naše omezení a slabosti, stejně jako v těch nejtemnějších životních podmínkách**

Můžeme (...) svědčit o naší víře v Kristovu lásku k nám, tedy **že Kristus je s námi, láska Boha Otce je s námi.** [3]

Augusto, fokolarín ze Španělska nám vypráví: «Když jsem před lety pobýval v Africe, často jsem se setkával s mladými lidmi, kteří chtěli žít jako křesťané a kteří mi vyprávěli o mnoha těžkostech, s nimiž se ve svém prostředí denně potýkali, aby zůstali věrní závazkům víry a učení evangelia.»

Hovořili jsme o tom celé hodiny a nakonec jsme vždy došli ke stejnému závěru: «Samotným je to nemožné, ale společně to můžeme dokázat.»

Sám Ježíš to zaručuje, když slibuje: **«Kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, (v mé lásce), tam jsem já uprostřed nich».** A s ním je možné všechno”.

[1] Idem. 35

[2] Idem, 37

[3] Opere di Chiara Lubich. Parola di Vita od Fabio Ciardi. str. 460